

1912-05-16

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

37 Bis rue Campagne près Paris 16 Mai 1912.

1

Kjære Jacoben.

De kan vist, j^e bare glad for, hvad De skrev om "Mai"
og j^e skal nok finde det, De gaavde rigtig sig.
Jovist er det slemt, naar Belgierne paa Reliefet
paa Vlaender-Monumentet viske Urtænkningen, ud. j^e tror at
kolud, at det kan hjælpes op igjen med Forve, og j^e er
stær det som gaavde berettiget. Det er jo i grunden
med Hensigt at frembringe den Patrieris, som Tidens
ellers bringer, naar man komer i Paris osv. hvilken vid-
underlig Virkning stor og Lad kan j^e give paa Skatser og
Bygninger, synes j^e, det beriser Rættighederne af Forve,
men det er jo noget, j^e selv eral j^e i bedst. Det har, hele
tiden vi virke tyummafa, været var Kæmpe at komme
op til Hjalmskam en gang mellem paa Rejse, men agud-
lige Rædselskabed ligge - hvilket var kom - deroppe, saa
de hore j^e til. - Naturligvis stans det Kæmpe for, j^e give
Jacoben, at tag Forne og Afstæmning, saa meget de vil,
Raede af dette Relief og af alt, hvad j^e har gjort. j^e
har j^e modellen til Reliefet her, men j^e har udgjort det.
Man kan saa tydelig meget hore, at det er en Sammenligning
er. I det hele tagt med den Vlaenderrekening, j^e har
faar, faar j^e en Magt over Monumentet, som er aldeles utrolig.
De kan ikke tænke den, hvilket godt Raed de har gi-
vet mig med at bruge Hjælp, men god Hjælp skal det
være. Og uhyre interessant er det at se, hvilket j^e
ved at faa ryddet alle halvt kaandvækkende, Van-
skeligheder tilside - naar de rent matematisk er, j^e selv har
saa uanset ved - ligesom faar de klare ud, hvad j^e skal.

og hvad j, og ingen Anden kan j'vise. Det er rent forunderligt at se, hvor umuligt det er for noget Menneske at sætte sig ind i en anden Kunstners Tanke, Følelse og rent materielle Udtryk osv. Sagen er at i Virkeligheden ingen kunstnerisk Udtryk er ^{eller} med sandhed loyalt naar kaldes "mangel", det er Hjernen, som bruger Anden, det er Andens arbejde altsammen, alt. J, der ser saa mange Ting, som j, ikke har vidst. Det er altdels mærkeligt, naar det viser sig aldeles umuligt vedvendt selv at j'vise alt, hver Centimeter færd, selv ofte den bedste Bedrøvelses, og det her og saa saa ude, hvad Stephen sin. Din j'vise, skal være Skulptur, hvad andre j'vise skal være Anders op. Og det i Marmor eller Sten, i alt. Men Hjernen er stærket, det at fæe ryddet og aulagt og lægt tilbetet, som naar Virkeligheden er lægt ordnet frem, deret banket a.s. v. ja og saa meget andet, bare hændt fange vj'riger. Men selv skal saa kunne sig, at man og har j'vise alt. Og saa kan j, sig en gammel Kunstner, som j, nu er, og er. fæer dog sine Sager bedre allejvel.

Det er med Opstilling og Belgning af Skulpturerne er j, op en saa uhyre Belgning, er Billedhuggerne udferis vore Arbejder til at virke i en bestemt Stille og Belgning, bare, vore Linier og Skulptur vore drefter.

Har de faat "Skulptur fundamenter" opstillet. Naar dette Arbejde bliver sat i god Belgning, godt opstillet, ved j, at det skal virke fantasifuldt og meget smukt og uhyre omhyggeligt udført. J, ved, hervedes det har været fæer en Mange Mennesker, baade Frankens og andre. J, har j'vise det med fuld Belgning alt, baade det nøgne og Belgning af Marmor krydstallerne.

3

Seo De "dur til at skydes "jacoben": ja, seo der vi andre
sker til det engang. For De kan glemme det ene eller det
andret. Ja, men det g'oi vi alle, og det ka De selv altid g'oi,
der Lange j' har kjendt Dem. O, det kan ikke vare andet
ledes med en Mand, som bruger sin Hjirne, saa heftigt som
De g'oi til, det finecke Taubearbejde. For nogle Punkter
gaar det ud over sine Raar, lad det saa gaa ud over Na-
kummecken, som j' og er den mindst uordfjelle af Hjer-
sens Functioer, ontrent lig en udmærket Medicin
i ~~Handen~~ Mertes selv. Nei Jacoben De er ikke gammel,
men saa livskraftig og straalende som ungdom. De
g'oi Dem ikke Regret om, hvor prestige, inciterende Ders
Arbejde viker, det er som Stridskieret j', Guds Hjirne er
det ikke. Der findes ikke mellem hundrede tusinde af
hale Myrdomeren en, som kan maale sig med Dem i g'ni-
lecke Energi. Naturen har vaert saa klog at udmærke Dem
i Verden, som er bestemt til Forme og Forryngsmaade, med
sine og seigere Kraftes end Folk fleck. J' lants uelig an
Michelangelo, hvorledes han holdt ud til det sidde.
Nei De skal ikke skydes, men De skal blive straalende
vakkelt paa den Part, De selv har skabt, til det sidde,
De er en gammel af den gamle Gærde, som ikke givt sig
Rauden - j' kan det ikke tillade nogen enkelt Skydning, en
saadan Operation men j' paa det beruberte have vi, faldt. Na
ker De faas Sprit end igjennem g Metemaaleet, men viidning om
sagt de: "J' maer nok hjelpe paa Nakenumcken". Nei, kjer g'ni-
ten, lad os have lov vidre og glade os ved, at vor Livsvirkemhed dog
har vaert skjonne og able Fruyter in majorem artis gloriae.
Og saa de uenlygte Hileens fra Pisola og mig til Ad. Jacoben junis
Ders gamle
Stephan Indias